

Tarvitaan kumppanuuden yhteiskuntapolitiikkaa

Julkisella vallalla
on vastuu
kansalaisten
perusoikeuksien
toteutumisesta
yhdenvertaisesti.

Valtion ja kuntien tulee huolehtia, että kansalaisten perusoikeudet toteutuvat yhdenvertaisesti. Tämä tarkoittaa, että välttämättömimpien peruspalvelujen on oltava kansalaisten saavutettavissa *asuinpaikasta riippumatta*.

Kun julkinen talous tiukkenee ja väestö vähenee, palveluja karsitaan ja keskitetään. Tilanne on jo nyt vakava varsinkin monilla harvaan asutuilla alueilla.

Julkisen vallan ja poliittisten päätöksentekijöiden tulee huolehtia perusoikeudet turvaavien palvelujen järjestämisestä ja riittävistä rahoituksesta. Tätä vastuuta perusoikeuksien toteutumisesta ei voida ulkoistaa yksityiselle tai kolmannelle sektorille.

Hyvinvoinnin ja
palvelujen
turvaamiseksi
tarvitaan yhteispeliä
julkisen, 3.sektorin
ja yritysten välillä.

Ratkaisuja kansalaisten ja yhteisöjen hyvinvoinnin ja palvelujen turvaamiseen sekä työllistämiseen haetaan myös kansalaisyhteiskunnan, järjestöjen ja kolmannen sektorin taholta. Suomessa ei kuitenkaan ole vielä sovittu, miten yhteistyö julkisen hallinnon ja kansalaisyhteiskunnan välillä järjestetään.

Tarvitaan kumppanuuden yhteiskuntapolitiikkaa. Vaikka vastuu välttämättömistä peruspalveluista onkin julkisella vallalla, kolmas sektori, kansalaiset ja vapaaehtoiset voivat tehdä lähiyhteisöissä paljon. **Yhteiskunnan eri toimijoiden tulee kokoontua yhteiseen pöytään ja sopia uudenlaisesta työn- ja vastuunjaosta, kuka tekee mitäkin ja millä resursseilla.**

Tällaisia kumppanuuspöytiä tarvitaan kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Ne voivat olla laajoja ja periaatteellisia tai ne voivat keskittyä vain yhden tai muutaman käytännön kysymyksen ratkomiseen.

Kumppanuuden
kehittäminen
kuuluu niin valtiolle,
kunnille, yksityiselle
sektorille kuin
järjestöillekin.

Kumppanuuden politiikan edellytyksenä on sen perinteisen asetelman kyseenalaistaminen, että kansalaiset ovat palvelun objekteja ja kansalaisyhteiskunnan organisaatiot julkisen vallan alamaisia. Kumppanuudessa yhteistyötä tekevillä on käsitys yhteisistä arvoista, tavoitteista, toimintatavoista ja tulosten tulkitsemisesta.

Kumppanuuden politiikan ja käytäntöjen kehittämiseen tarvitaan kaikkia. Tarvitaan muutosta asenteissa ja toimintatavoissa.

Valtio ei enää sanele yksipuolisesti toiminnan ehtoja, mutta luo säästöjen kautta mahdollisuuksia ja kannustimia mm. yhteiskunnalliselle yrittäjyydelle. **Kuntien** rooli paikallisen tason kumppanuuspöytien koolle kutsujana on jatkossakin keskeinen. **Järjestöillä ja kansalaisyhteiskunnan muilla toimijoilla** on keskeinen rooli palvelujen tuottajana, yhteisöllisyyden vahvistajana sekä kansalaisten tarpeiden ja osallistumisen välittäjänä. Paikallisella tasolla tarvitaan mukaan myös yritykset ja seurakunnat.